VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Petycji**
(nr 205)
z dnia 11 września 2019 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 205)

11 września 2019 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (PO-KO)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– uzupełnioną odpowiedź Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na dezyderat nr 144 w sprawie możliwości podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie statusu osób, które po 1956 r. świadczyły pracę w organizacjach związkowych i politycznych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r. oraz niewykonujących pracy w okresie przed dniem 31 lipca 1990 r. na skutek represji politycznych;

– odpowiedzi: Ministra Energii, Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Ministra Środowiska na dezyderat nr 172 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie uwzględnienia w projektach ustaw kierowanych do Sejmu RP zmian aktualizujących przepisy prawa;

– petycję w sprawie rozszerzenia praw akcjonariuszy mniejszościowych (BKSP-145-533/19),

– petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.) poprzez stworzenie możliwości przeniesienia na rzecz innej osoby decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego (BKSP-145-536/19),

– wniosek Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W posiedzeniu udział wzięli: **Tadeusz Skobel** podsekretarz stanu w Ministerstwie Energii wraz ze współpracownikami, **Izolda Buzar-Śmigiel** główny specjalista w Departamencie Polityki Przestrzennej w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju wraz ze współpracownikami, **Marta Gramała** starszy specjalista w Departamencie Zdrowia Publicznego i Rodziny w Ministerstwie Zdrowia, **Beata Karbownik** zastępca dyrektora Departamentu Podatków Dochodowych w Ministerstwie Finansów wraz ze współpracownikami, **Mariusz Kubzdyl** dyrektor Departamentu Ubezpieczeń Społecznych w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Adam Pachnicki** naczelnik wydziału w Departamencie Promocji i Jakości Żywności Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, **Małgorzata Zadrożna** radca prawny w Ministerstwie Środowiska, **Wojciech Wawrzeczko** radca prawny w Wyższym Urzędzie Górniczym, **Krzysztof Pater** stały doradca Komisji oraz **Tomasz Kuszłejko** asystent przewodniczącego Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał, Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze KomunikacjiSpołecznej oraz **Wojciech Białończyk**, **Robert Durlik**, **Łukasz Kasiak**, **Aleksandra Wolna-Bek** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Witam szanownych państwa.

Otwieram 205. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji.

Stwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane regulaminem do prowadzenia obrad i podejmowania decyzji.

Projekt porządku obrad został państwu doręczony, w projekcie tego porządku mamy następujące sprawy.

W punkcie pierwszym – rozpatrzenie uzupełnionej odpowiedzi Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na dezyderat nr 144 w sprawie możliwości podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie statusu osób, które po 1956 r. świadczyły pracę w organizacjach związkowych i politycznych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r. oraz niewykonujących pracy w okresie przed dniem 31 lipca 1990 r. na skutek represji politycznych.

W punkcie drugim – rozpatrzenie odpowiedzi: Ministra Energii, Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Ministra Środowiska na dezyderat nr 172 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie uwzględnienia w projektach ustaw kierowanych do Sejmu RP zmian aktualizujących przepisy prawa.

W punkcie trzecim – rozpatrzenie petycji w sprawie rozszerzenia praw akcjonariuszy mniejszościowych.

W punkcie czwartym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez stworzenie możliwości przeniesienia na rzecz innej osoby decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego.

W punkcie piątym – rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Planowaliśmy punkt szósty, czyli rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, natomiast nie mamy tego projektu w wersji uzgodnionej przez wszystkie konieczne na tym etapie podmioty a zatem, również Biuro Legislacyjne i stałego doradcę Komisji. Dlatego punkt szósty musimy wykreślić z porządku posiedzenia.

Czy do projektu porządku obejmującego pięć przedstawionych wcześniej punktów są uwagi?

Nie słyszę, zatem uznaję, iż Komisja przyjęła porządek posiedzenia.

Stwierdzam także przyjęcie protokołów z posiedzeń Komisji od 161. do 204., wobec niewniesienia do tych protokołów uwag. Informuję, że protokoły są do wglądu w sekretariacie Komisji.

Szanowni państwo, przystępujemy do realizacji przyjętego porządku posiedzenia.

Proszę przedstawiciela Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej o przedstawienie uzupełnionej odpowiedzi na dezyderat 144 w sprawie możliwości podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie statusu osób, które po 1956 r. świadczyły pracę w organizacjach związkowych i politycznych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r. oraz niewykonujących pracy w okresie przed 31 lipca 1990 r. na skutek represji politycznych.

Kto z państwa przedstawi odpowiedź ministra rodziny?

Proszę bardzo.

Dyrektor Departamentu Ubezpieczeń Społecznych w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Mariusz Kubzdyl:

Mariusz Kubzdyl, dyrektor Departamentu Ubezpieczeń Społecznych.

Szanowny panie przewodniczący i Wysoka Komisjo, sprawa była już przedmiotem obrad Wysokiej Komisji. Wpłynęła do nas prośba o uzupełnienie odpowiedzi na dezyderat nr 144. W związku z tym, Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wystąpił do prezesa Instytutu Pamięci Narodowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu z prośbą o odniesienie się do przedstawionych kwestii. Pozwolę sobie przedstawić najważniejsze elementy naszej odpowiedzi.

Otóż, zasady nabywania statusu działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych są określone przepisami ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych.

W obowiązującym stanie prawnym, nabycie statusu działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych następuje na podstawie procedury, w której uczestniczy Szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych oraz Prezes Instytutu Pamięci Narodowej. Potwierdzenie statusu działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych następuje w drodze decyzji administracyjnej, wydawanej przez Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. Wydanie tej decyzji może nastąpić w drodze decyzji administracyjnej dopiero po stwierdzeniu przez Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej, że osoba ubiegająca się o przyznanie statusu działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych nie była pracownikiem, funkcjonariuszem lub żołnierzem organów bezpieczeństwa państwa lub, co do której, w archiwum Instytutu Pamięci Narodowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu nie zachowały się dokumenty wytworzone przez nią, lub przy jej udziale, w ramach czynności wykonywanych przez nią w charakterze tajnego informatora lub pomocnika przy operacyjnym zdobywaniu informacji.

W związku z powyższym zwróciliśmy się do Prezesa IPN o ewentualne przeanalizowanie tej procedury.

Prezes IPN wskazał, że objęcie obowiązkiem składania oświadczeń lustracyjnych mogłoby być uznane za co najmniej kontrowersyjne przez środowiska opozycyjne z okresu PRL. Zwłaszcza, że w postępowaniu lustracyjnym wobec lustrowanego stosuje się przepisy dotyczące podejrzanego, oskarżanego w postępowaniu karnym.

Prezes IPN stwierdził, że funkcjonujące do tej pory przepisy prawa dotyczące nadawania statusu działacza opozycji antykomunistycznej bądź osoby represjonowanej z powodów politycznych precyzyjnie określają warunki uprawniające do przyznania tego statusu a rozszerzenie tego procesu o składanie obowiązkowych oświadczeń lustracyjnych byłoby niepotrzebne i nieefektywne.

Dziękuję pięknie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję panu dyrektorowi.

Petycję przedstawiał pan poseł Bogdan Latosiński, bardzo proszę o pana stanowisko.

Poseł Bogdan Latosiński (PiS):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, rzeczywiście, jest to merytoryczna, dobra odpowiedź Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej na nasze dodatkowe zapytanie, z tym, że brakuje, ile tych przypadków… występują takie przypadki, które ewentualnie podważają taką decyzję, ale w tej odpowiedzi nie ma takiej precyzyjnej odpowiedzi…

Rzeczywiście, odpowiedź jest wyjaśniająca i myślę, że powinniśmy zakończyć pracę i przyjąć odpowiedź ministerstwa.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Nie widzę.

Jest rekomendacja, aby przyjąć odpowiedź Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na dezyderat Komisji nr 144. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi?

Nie słyszę, zatem uznaję, iż Komisja przyjęła odpowiedź ministra.

Przechodzimy zatem do kolejnego punktu.

Bardzo proszę o przedstawienie odpowiedzi Ministra Energii, Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Ministra Środowiska na dezyderat nr 172 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie uwzględnienia w projektach ustaw kierowanych do Sejmu RP zmian aktualizujących przepisy prawa. Kto z przedstawicieli ministerstw zechce zabrać głos? Państwo?

Bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Energii Tadeusz Skobel:

Panie przewodniczący, szanowni państwo – Ministerstwo Energii, dziękujemy Komisji za zwrócenie uwagi na nieścisłość związaną z ustawą o rezerwach strategicznych.

Znajdują się tam zmiany o charakterze legislacyjnym – nie merytoryczne, tylko raczej porządkowe. W związku z powyższym, nakład pracy, który wiązałby się z przeprowadzeniem całego procesu legislacji byłby nieadekwatny do wyników osiągniętych z tego tytułu.

Mam przed sobą aktualne brzmienie tej ustawy. W odniesieniu do art. 17.1. znajduje się odnośnik, że obecnie ten tytuł ustawy brzmi: „Prawo upadłościowe" i, tak jak państwo słusznie zauważyliście, nie jest tak, jak było to w poprzedniej wersji. Art. 27 również posiada odnośnik, że jest to obecnie ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

W obecnym czasie nie są planowane ani prowadzone prace nad nowelizacją ustawy o rezerwach strategicznych, ale informujemy państwa, że jeżeli w najbliższym czasie będą prowadzone, czy w jakimkolwiek czasie będą prowadzone zmiany w tym zakresie, uwagi te uwzględnimy i zostaną wdrożone.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję panu ministrowi.

Przedstawiciel Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, bardzo proszę.

Naczelnik wydziału w Departamencie Promocji i Jakości Żywności Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi Adam Pachnicki:

Dzień dobry państwu.

Panie przewodniczący, szanowni państwo, nazywam się Adam Pachnicki, reprezentuję Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Zgłoszony dezyderat dotyczył zapisów w ustawie o rolniczych badaniach rynkowych, chodziło o definicję przedsiębiorcy, w której było odwołanie do nieaktualnej już ustawy – Prawo działalności gospodarczej. Z reguły nowe przepisy, wprowadzające nowe regulacje w zakresie prawa przedsiębiorcy, były również automatycznie nowelizowane w ustawach, w których taka definicja się znajdowała. Z jakiegoś powodu, w tym przypadku taki zapis nowelizujący się nie znalazł, dlatego również bardzo dziękuję za zgłoszoną uwagę.

W tej chwili nie toczą się żadne prace związane z tą ustawą. Jeżeli będzie taka konieczność, na pewno tę nowelizację przeprowadzimy – zgłosimy i wniesiemy państwa uwagę i zostanie to poprawione. Oczywiście, przy najbliższej okazji.

Dziękuję, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Przedstawiciel Ministra Środowiska – proszę panią bardzo.

Radca prawny w Departamencie Ochrony Powietrza i Klimatu w Ministerstwie Środowiska Małgorzata Zadrożna:

Małgorzata Zadrożna, radca prawny w Ministerstwie Środowiska.

Jeśli chodzi o kwestie będące w kompetencji Ministra Środowiska i postulaty zawarte w dezyderacie 172 – został poruszony postulat zmiany ustawy o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji w zakresie art. 5 ust. 5 i art. 5a.

Jeśli chodzi o art. 5 ust. 5 to, jak najbardziej popieramy uchylenie tego artykułu z uwagi na nieprawidłowe odesłanie do ustawy (która już nie obowiązuje) o instytutach badawczo-rozwojowych z 1985 r. Możemy obiecać, że przy najbliższej nowelizacji tej ustawy przepis ten zostanie uchylony.

Natomiast, jeśli chodzi o drugi wniosek zawarty w dezyderacie, uchylenia również art. 5a z uwagi na nieprawidłowe odesłanie, to chcielibyśmy zauważyć, że wniosek ten jest bezprzedmiotowy z uwagi na to, że od 24 sierpnia tego roku przepis ten już nie obowiązuje w polskim porządku prawnym – 4 lipca 2019 r. weszła ustawa o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw, która – po prostu – uchyliła ten przepis.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję pani.

Przedstawiciele ministerstw potwierdzili, że – albo sprawy są już uwzględnione albo wkrótce będą uwzględnione.

Proszę o przedstawienie stanowiska panią poseł Kornelię Wróblewską, która referowała petycję na posiedzeniu Komisji.

Poseł Kornelia Wróblewska (PO-KO):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, zaproszeni goście – uważam, że należy przyjąć odpowiedź na dezyderat goszczących dzisiaj ministerstw.

Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Nie widzę.

Jest rekomendacja, by przyjąć odpowiedź ministrów: Energii, Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Środowiska, na dezyderat nr 172 skierowany do Prezesa Rady Ministrów. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi?

Nie widzę, zatem uznaję, że Komisja przyjęła odpowiedź ministrów.

Dziękuję państwu.

Przechodzimy do kolejnego punktu, bardzo proszę pana przewodniczącego Grzegorza Raniewicza o przedstawienie petycji w sprawie rozszerzenia praw akcjonariuszy mniejszościowych.

Poseł Grzegorz Raniewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo.

W petycji postuluje się podjęcie działań legislacyjnych służących poprawie sytuacji prawnej akcjonariuszy mniejszościowych poprzez: przyznanie statusu pokrzywdzonego akcjonariuszom lub udziałowcom w sprawach o przestępstwa wyrządzenia szkody w obrocie gospodarczym, przyznanie rewidentom szczególnych praw do badania spraw spółek zależnych lub grup kapitałowych lub spółek powiązanych oraz wprowadzenie kompleksowych regulacji zapewniających akcjonariuszom spółek, których walory zostały wykluczone z obrotu regulowanego, prawa do godziwego odsprzedania swoich praw udziałowych. A, w razie bezczynności lub rażącej niegospodarności organów spółki – prawa do żądania ustanowienia zarządu komisarycznego lub zarządcy przymusowego.

Wszystkie te punkty mają poprawić sytuację prawną akcjonariuszy mniejszościowych.

Do petycji jest, oczywiście, opinia prawna, przy czym – o ile Biuro Analiz Sejmowych wstępnie zweryfikowało, że petycja nie spełnia wymogów formalnych, o tyle jednak po głębszej analizie Kancelaria Sejmu uznała, że ponieważ petycja podpisana jest przez tyle osób warto, aby Komisja do Spraw Petycji tą sprawą się zajęła.

Przechodząc do meritum sprawy w trzech punktach – w pierwszym punkcie, który mówi o tym, żeby w petycji nadać rozszerzone prawa akcjonariuszom mniejszościowym, dosyć głęboko ingeruje się w Kodeks spółek handlowych… właściwie dzieje się tak we wszystkich punktach.

Biuro Analiz Sejmowych zwraca uwagę, że wielokrotnie wskazywaliśmy, że Komisja do Spraw Petycji ma jednak działanie bardziej punktowe a nie kompleksową zmianę, głęboko ingerującą w działalność, w tym wypadku w Kodeks spółek handlowych. Tym bardziej, że wiązałoby się to z wykonaniem naprawdę bardzo pogłębionych analiz, w jaki sposób zmiany te wpłynęłyby na obrót gospodarczy, na zaburzenie funkcjonowania takich spółek.

W związku z tym, nie analizując nawet poszczególnych tych punktów – na pewno wskazując uwagę na to, że warto się nad nimi wszystkimi pochylić, wymagają one bardzo głębokiej analizy z udziałem prawników, specjalistów z tej dziedziny. Mamy koniec kadencji Sejmu, w związku z czym nie możemy się należycie pochylić nad tą petycją, nie możemy podjąć pozytywnej decyzji.

Wnoszę o nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem tej petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Czy pan Krzysztof Pater zechciałby zająć stanowisko?

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Ponieważ Kancelaria Sejmu zdecydowała, że ze strony formalnej nie ma przeszkód, ja zgadzam z panem posłem sprawozdawcą.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Czyli że względy formalne również wskazują, że nie spełnia to wystąpienie kryteriów petycji… przepraszam, bo nie zrozumiałem.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Nie, jak Kancelaria Sejmu po analizie BAS zdecydowała, że petycja jednak spełnia to ja nie zgłaszam żadnych wątpliwości w tym zakresie. Domyślam się, że zostało to już wielokrotnie i wnikliwie przeanalizowane.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Szanowni państwo, to – oczywiście, trzeba podkreślić – nie zamyka możliwości ponowienia wystąpienia w sposób uwzględniający uwagi Biura Analiz Sejmowych tak, by w przyszłej kadencji Komisja do Spraw Petycji nie miała wątpliwości i mogła podjąć pracę merytoryczną.

Podobnie, jak zauważył pan przewodniczący Raniewicz, myślę, że tak szeroki zakres postulatów wymagałby bardzo szerokich prac nad ich analizą, oceną i sformułowaniem propozycji. Zważywszy na to, że jesteśmy na końcu kadencji, rzeczywiście, nie jest możliwe wykonywanie teraz, na tym etapie, tego typu prac, ale to nie przesądza, że z podobnymi postulatami można wystąpić w przyszłości.

Zatem jest wniosek o nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji w sprawie rozszerzenia praw akcjonariuszy mniejszościowych. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi?

Nie słyszę. Uznaję zatem, iż Komisja przyjęła taką decyzję.

Przechodzimy do kolejnego punktu.

Bardzo proszę pana posła Marcina Duszka o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez stworzenie możliwości przeniesienia na rzecz innej osoby decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Bardzo proszę.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, petycja nr 145-536/19 zawiera wniosek dotyczący zmiany ustawy z dnia 27 marca 2004 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Wnoszący petycję postuluje wprowadzenie do ustawy zasady, zgodnie z którą, organ administracji publicznej – za zgodą stron – miałby obowiązek przeniesienia decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego na inny podmiot.

W petycji zaproponowano dodanie ust. 3 w art. 64 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym o treści „przepisy art. 63 ust. 5 stosuje się odpowiednio do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego".

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu i spełnia wymogi formalne określone w art. 4.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że – zgodnie z art. 63 ust. 5 – organ, który wydał decyzję o której mowa w art. 59 ust. 1 jest obowiązany – za zgodą strony, na rzecz której decyzja została wydana – do przeniesienia tej decyzji na rzecz innej osoby, jeżeli przyjmuje ona wszystkie warunki zawarte w tej decyzji. Stronami w postępowaniu o przeniesienie decyzji są jedynie podmioty, między którymi ma być dokonane jej przeniesienie. Powyższe stanowi wyjątek od zasady trwałości decyzji administracyjnej uregulowanej w art. 16 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, zgodnie z którą decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, są ostateczne.

Uchylenie lub zmiana takich decyzji, stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w kodeksie lub w ustawach szczególnych.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Pani, bardzo proszę.

Główny specjalista w Departamencie Polityki Przestrzennej w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju Izolda Buzar-Śmigiel:

Izolda Buzar-Śmigiel, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju, główny specjalista.

Panie przewodniczący, szanowni państwo, petycja ta była również rozpatrywana przez ministerstwo, ponieważ została przez wnioskodawcę skierowana również do resortu. Resort zajął stanowisko w dniu 13 sierpnia poprzez nieuwzględnienie tej petycji.

Po pierwsze, nasze stanowisko wynika z tego, że w tej chwili trwają prace legislacyjne nad nową ustawą określającą na nowo system planowania i zagospodarowania przestrzennego i nie przewidujemy punktowych zmian. Pomimo, że decyzja o warunkach zabudowy i decyzja o ustaleniu inwestycji celu publicznego zawiera szereg podobieństw, to jednak również się różni. Przede wszystkim decyzja o warunkach zabudowy zawiera dwa rozstrzygnięcia – czyli określa alternatywnie rodzaje inwestycji, a drugie rozstrzygnięcie dotyczy uchylenia zakazu wobec indywidualnego podmiotu dokonywania zmian w zakresie zagospodarowania przestrzennego i otwiera drogę do pozwolenia na budowę.

W przypadku decyzji o ustaleniu inwestycji celu publicznego mamy do czynienia z alternatywą miejsca rozmieszczenia inwestycji celu publicznego, natomiast nie mamy już do czynienia z uchyleniem zakazu wobec indywidualnego podmiotu, bowiem decyzja ta realizuje ogólne cele publiczne w imię dobra publicznego. Ponadto istotną różnicą jest to, że decyzja o ustaleniu inwestycji celu publicznego stanowi podstawę do wywłaszczenia nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa albo na rzecz jednostek samorządu terytorialnego.

Mając to na uwadze, uważamy, że w obecnym stanie prawnym nie powinna nastąpić punktowa zmiana. Jeżeli w nowym systemie planowania przestrzennego utrzymane zostaną rozstrzygnięcia indywidualne w drodze decyzji w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, ponownie pochylimy się nad ewentualnym problemem przenoszenia decyzji. Należy zaznaczyć, że nie jest to istotne utrudnienie dla inwestycji, dlatego że większość inwestycji publicznych, infrastrukturalnych, dużych jest realizowana poza systemem planowania w oparciu o tzw. specustawy.

Ponadto ustawodawca w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zdyscyplinował, w odróżnieniu od WZ-ek, organ wydający decyzję o ustaleniu inwestycji celu publicznego, żeby decyzja ta była wydawana w terminie nie dłuższym niż 65 dni. Biorąc pod uwagę ilość decyzji w odróżnieniu od decyzji o warunkach zabudowy, z uwagi na pokrycie planistyczne, nie stanowi to na tyle – w tej chwili – takiego problemu, żeby przyjmować do realizacji punktową zmianę obecnej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję, kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Nie widzę, proszę zatem pana posła Marcina Duszka o podsumowanie i rekomendację.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, w związku z tym, że obecnie trwają prace legislacyjne nad nową ustawą a Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju nie przewiduje punktowych zmian, wnoszę o nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję, zatem jest rekomendacja by nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem petycji, postulującej zmianę ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu

przestrzennym poprzez stworzenie możliwości przeniesienia na rzecz innej osoby decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi?

Nie słyszę. Uznaję, iż komisja podjęła taką decyzję.

Szanowni państwo, przechodzimy do ostatniego punktu naszego porządku tego posiedzenia, mianowicie rozpatrzenie wniosku Komisji o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Bardzo proszę naszego stałego doradcę pana Krzysztofa Patera o przedstawienie i przypomnienie przesłanek, w oparciu o które występujemy z tą inicjatywą i na czym ona polega.

Bardzo proszę.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych, rodzice jednego małoletniego dziecka mogą miesięcznie odliczyć od dochodu kwotę 92,67 zł, jednakże tylko w sytuacji, gdy ich łączny roczny dochód nie przekracza 112 tys. zł. W przypadku rodziców samotnie wychowujących dziecko limit jest na poziomie 50% tej kwoty, czyli 56 tys. zł.

Ulgę można także odliczyć na dziecko uczące się, do ukończenia przez nie 25 lat oraz, bez względu na wiek, na dziecko niepełnosprawne, otrzymujące zasiłek pielęgnacyjny lub rentę socjalną, czyli w praktyce jak dziecko kończy 18 lat jest to dziecko ze znacznym stopniem niepełnosprawności.

Autor petycji proponował, aby te ograniczenia znieść w przypadku, kiedy tym jednym dzieckiem jest dziecko niepełnosprawne. Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w odpowiedzi na dezyderat Komisji przedstawiło – informacje globalne, ale także z punktu widzenia tego projektu ustawy – przedstawiło informacje, że szacunkowy skutek dla finansów publicznych takiego rozwiązania to jest ok. 11 mln zł w skali rocznej. 11 mln zł w skali rocznej to jest wartość świadczeń, które otrzymuje osoba niepełnosprawna od urodzenia ze znacznym stopniem niepełnosprawności, w postaci renty socjalnej, w postaci zasiłku pielęgnacyjnego i w postaci dodatku 500+ to wtedy mamy świadczenia dla ok. 500 osób w skali rocznej.

Jeżeli uwzględnilibyśmy fakt, że osoby ze znacznym stopniem niepełnosprawności dostają ze strony finansów publicznych generalnie świadczenia większe czy wyższe w sensie kwotowym – bardziej istotne choćby poprzez dofinansowanie zatrudnienia, ale także czy to ze środków PFRON-u czy to ze środków samorządu terytorialnego – to ta ilość 500 osób zmalałaby nam pewnie jeszcze bardziej. Ponieważ rehabilitacja, czy nakłady czynione na rozwój dziecka niepełnosprawnego są szczególnie istotne właśnie wtedy, kiedy to jest dziecko we wczesnej fazie rozwoju, te nakłady są związane z tym, że rodziny często finansują świadczenia prywatne. Ale nawet korzystanie wyłącznie z publicznych świadczeń wymaga też istotnego zaangażowania finansowego rodziny, choćby na dowożenie dziecka na zabiegi.

W związku z tym, patrząc z punktu widzenia finansów publicznych można powiedzieć, że większe nakłady zwiększają prawdopodobieństwo na szeroko rozumianą rehabilitację – czy to medyczną, czy to społeczną. Zwiększają prawdopodobieństwo, że to dziecko będzie samodzielne w świecie dorosłych, czy bardziej samodzielne na tyle, że nie będzie wymagało stałych świadczeń w postaci renty socjalnej. Dlatego w dłuższym czasie jest wielce prawdopodobne, że rozwiązanie to będzie miało charakter neutralny dla finansów publicznych a, w sensie społecznym, każda osoba, która jest samodzielna jest pozytywnym efektem społecznym.

Jeszcze jedna rzecz związana technicznie z tekstem art. 1. Jest tam fragment „kwota wskazana w ust. 1", powinno być „kwota wskazana w ust. 2 pkt 1".

Tyle tytułem wprowadzenia.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Bardzo proszę legislatorów z Biura Legislacyjnego o przedstawienie stanowiska wobec przedstawionego projektu.

Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Sejmu Wojciech Białończyk:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, jak zauważył przed chwilą doradca Komisji (konsultowaliśmy to z nim przed Komisją), rzeczywiście, należy dokonać korekty – albo wskazać „kwota wskazana w ust. 2 pkt 1", ewentualnie mogłoby być „odliczenie, o którym mowa w ust. 1 przysługuje bez względu".

Proponujemy takie dwie możliwości zredagowania tego przepisu, dziękuję bardzo.

Poza tym, nie mamy więcej uwag ani do projektu ani do uzasadnienia do tego projektu ustawy.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję, kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Nie widzę, zatem jest propozycja, by przyjąć projekt z korektą, by w art. 1 ten nowododawany ust. 2e otrzymał brzmienie: „– kwota wskazana w ust. 2 pkt 1 podlega odliczeniu", tak? Panie Krzysztofie, tak? Panie mecenasie?

Czy wobec takiego projektu są uwagi? Czy jest sprzeciw wobec zamiaru przyjęcia takiego projektu?

Nie widzę a zatem uznaję, iż Komisja jednomyślnie przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Szanowni państwo, referowałem tę petycję i dlatego też chciałbym, aby Komisja powierzyła mi reprezentowanie Komisji w dalszych pracach, o ile uda się je jeszcze w tej kadencji zrealizować. Czy wobec takiej mojej prośby są uwagi?

Nie widzę, a zatem rozumiem, iż Komisja zaakceptowała powierzenie mi funkcji przedstawiciela Komisji w dalszym postępowaniu w tej sprawie.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia.

Przypominam, iż o godz. 11.00 mamy kolejne posiedzenie.

Jednocześnie, mimo zmian w porządku tego posiedzenia Sejmu, bardzo proszę o obecność na jutrzejszym posiedzeniu, bo mamy poczucie, że trzeba, abyśmy jak najwięcej spraw zamknęli, zakończyli i również na jutrzejszym posiedzeniu mamy sprawy, które chcielibyśmy zakończyć zgodnie z oczekiwaniami osób, które skierowały do nas petycje.

Bardzo dziękuję.

Na tym zamykam to posiedzenie i zapraszam o godz. 11.00.